

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Gemeenschap

Strona pozwana: M. Baesen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów stosowania art. 13 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 1408/71 ⁽¹⁾ termin „urzędnicy służby cywilnej i personel równorzędny” należy definiować na podstawie krajowego systemu zabezpieczenia społecznego, którym objęty jest zainteresowany?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy zainteresowanego, który jest zatrudniany na podstawie umowy o pracę przez pracodawcę w ramach administracji publicznej i według krajowego systemu w zakresie niektórych działów zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia podlega przepisom o zabezpieczeniu społecznym pracowników, natomiast w zakresie innych działów zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia podlega szczególnym przepisom obowiązującym dla urzędników, należy uznać za członka personelu równorzędnego z urzędnikami w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 1408/71?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (EWG) z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma (Węgry) w dniu 29 lipca 2009 r. — RANI Slovakia s.r.o. przeciwko Hankook Tire Magyarország Kft.

(Sprawa C-298/09)

(2009/C 267/58)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RANI Slovakia s.r.o.

Strona pozwana: Hankook Tire Magyarország Kft.

Pytania prejudycjalne

- 1) Mając na względzie art. 3 lit. c) i art. 59 Traktatu rzymskiego, czy wykładni motywu 19 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świad-

czenia usług należy dokonywać w ten sposób, że w odniesieniu do działalności przedsiębiorstw pracy tymczasowej prawo krajowe może swobodnie ustanawiać wymogi, jakie powinien spełnić pracodawca (przedsiębiorstwo), aby mieć dostęp do wykonywania takiej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego i w związku z tym uznawać jedynie przedsiębiorstwa pracy tymczasowej posiadające siedzibę na tym terytorium?

- 2) Czy wykładni art. 1 ust. 4 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy dokonywać w ten sposób, że — w odniesieniu do wydawania zezwolenia na wykonywanie działalności — przedsiębiorstwa posiadające siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego można traktować w sposób bardziej korzystny niż przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w innym państwie członkowskim?
- 3) Czy wykładni art. 59, 62 i 63 Traktatu rzymskiego, czytanych łącznie, należy dokonywać w ten sposób, że ograniczenia istniejące w chwili przystąpienia do Unii Europejskiej mogą nadal obowiązywać, nie będąc uważane za niezgodne z prawem wspólnotowym, do czasu przyjęcia przez Radę programu ustalającego warunki liberalizacji dla tego rodzaju usług lub dyrektyw koniecznych w celu realizacji tego programu?
- 4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytania poprzedzające, czy istnieje jakiś interes ogólny, który uzasadnia ograniczenie polegające na tym, że działalność przedsiębiorstw pracy tymczasowej może być wykonywana jedynie przez przedsiębiorstwa posiadające siedzibę i zarejestrowane w danym państwie członkowskim i który pozwala w ten sposób przyjąć, że ograniczenie to jest zgodne tego ograniczenia z art. 59 i 65 Traktatu rzymskiego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 30 lipca 2009 r. — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH przeciwko Ministerstvo životního prostředí

(Sprawa C-299/09)

(2009/C 267/59)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH

Strona pozwana: Ministerstvo životního prostředí

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lit. i) i k) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar⁽¹⁾ w związku z art. 1 lit. e) i f) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁽²⁾ i z pkt D10 załącznika IIA oraz pkt R1 załącznika IIB do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że pierwsze z kryteriów określonych przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 13 lutego 2003 r. w sprawie C-458/00 Komisja przeciwko Luksemburgowi, Rec. s. I-1553, po to, aby spalanie odpadów można było uznać za odzyskiwanie odpadów w celu wytwarzania energii w rozumieniu pkt R1 załącznika IIB do tej dyrektywy (czyli głównym celem czynności musi być umożliwienie spełnienia przez odpady użytecznej funkcji, mianowicie wytwarzania energii), może być spełnione także w przypadku, gdy nie występuje żadna z okoliczności, które zostały wymienione przez Trybunał Sprawiedliwości w tym wyroku jako okoliczności świadczące o odzyskiwaniu odpadów, to znaczy w sytuacji, gdy operator instalacji, w której ma nastąpić spalanie odpadów, nie dokonuje płatności za tę czynność na rzecz dostawcy odpadów, a instalacja nie jest technicznie przystosowana do tego, by w przypadku braku odpadów mogła działać przy wykorzystaniu pierwotnych źródeł energii?
- 2) W razie twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze, na jakich warunkach można w takim przypadku uważać daną czynność za odzyskiwanie odpadów?
- a) Czy można zupełnie pominąć aspekt zapłaty za czynność z odpadami bądź czy dla możliwości uznania danej czynności za odzyskiwanie odpadów co najmniej konieczne jest, by zysk operatora instalacji ze sprzedaży energii cieplnej lub elektrycznej uzyskanej ze spalania pewnej ilości odpadów przekraczał zysk operatora instalacji z zapłaty za odbiór odpadów?
- b) W odniesieniu do charakteru instalacji odbiorcy odpadów, czy za wystarczającą okoliczność świadczącą o czynności związanej z odzyskiwaniem odpadów można uznać to, że w decyzji zezwalającej na eksploatację instalacji jest ona formalnie zaklasyfikowana jako instalacja do odzyskiwania odpadów dla celów energetycznych i że operator instalacji sam się umownie zobowiązał do zasilania sieci pewną ilością energii cieplnej i naraziłby się na karę umowną w razie naruszenia tego zobowiązania, czy też minimalnym warunkiem do uznania danej czynności za odzyskiwanie odpadów jest to, by operator instalacji z prawnego, technicznego i ekonomicznego punktu widzenia był faktycznie w stanie obsługiwać instalację, przynajmniej przejściowo, przy wykorzystaniu paliw innych niż odpady?

⁽¹⁾ Dz.U. L 30, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 194, s. 39.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 30 lipca 2009 r. — Staatssecretaris van Justitie przeciwko F. Toprak

(Sprawa C-300/09)

(2009/C 267/60)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: F. Toprak

Pytania prejudycjalne

Czy art. 13 decyzji nr 1/80 [z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą] należy interpretować w ten sposób, że pod pojęciem nowego ograniczenia w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć również zaostrenie w stosunku do przepisu, który wszedł w życie po dniu 1 grudnia 1980 r. i który przewidywał rozluźnienie przepisu obowiązującego w dniu 1 grudnia 1980 r., jeśli zaostrenie to nie pociąga za sobą pogorszenia sytuacji w stosunku do przepisu obowiązującego w dniu 1 grudnia 1980 r.?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 30 lipca 2009 r. — Staatssecretaris van Justitie przeciwko I. Oguz

(Sprawa C-301/09)

(2009/C 267/61)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: I. Oguz